

Szakmai záróbeszámoló

Egy évvel ezelőtt úgy döntöttem, hogy diplomafélévem előtt kicsit más helyzetbe helyezem magam, az Erasmus+ program keretein belül külföldön töltök egy félévet. Elképzeltem milyen is lesz, sokakat hallottam beszámolni élményeiről, de egészen más, amikor magam tapasztalhatom meg, nem is beszélve arról, hogy mindenki máshogy éli meg, mással gazdagodik.

Építészhallgatóként egy szép városba szerettem volna menni. (Nyilvánvalóan ez relatív, de azok közül válogattam, amik megfogtak keresgélés közben.) Érdekes volt, hogy egy város ahol sose jártam még, hogy válik szépen lassan az otthonommá. Talán pont emiatt ez az egész félév egy nagy önismereti kaland is, ahol megtapasztalhattam, hogy mik és kik igazán fontosak nekem.

Prágában sok kollégium van, ennek is nagyon örültem, és be is kerültem a Strahov-ba, ami egy 12 lakóegységből álló épületegyüttes menzával, étteremmel, kocsmákkal, kisbolttal és sok sportolási lehetőséggel. Bár pár épület nincs túl jó állapotban, de mégis ennyi diák között, ennyi lehetőséggel külön öröm volt számomra itt élni. A lakótársaimmal (két spanyol és egy portugál lány) pedig hamar jóba lettünk és sok közös élményben volt részünk.

Szerettem volna, hogy az angol nyelvtudásom fejlődjön. Kezdetben jócskán voltak nehézségek ezen a téren, de jó volt megtapasztalni, hogy fejlődhetek. Ha pedig kellett, ebben is segítettük egymást.

Szakmailag célom volt más nemzetiségű diákokkal egy csapatban tervezni, más szemléleteket, népeket megismerni, hogyan viszonyulnak az építészethez. Ez meg is valósult, ugyanis egy portugál lánnyal és egy japán fiúval terveztünk közösen. Azonban ezt messze túlszárnyalta, amit kint tanultam. A tervezési tantárgyunk csapata egészen jól összerázódott, így itt nem csak sokat tanultunk, de sok új barátot is szereztünk. Novemberben ezzel a csapattal egy tanulmányi úton vettünk részt Berlinben, amit a tanárunk szervezett. A városban persze megnéztük a főbb nevezetességeket, de a lényeg a turisták által nem látogatott, de építészetileg annál érdekesebb helyeken volt. Akadt, hogy feladatot is kaptunk, amit utána közösen meg is beszéltünk.

Prága, Csehország
tanulmányi mobilitás
Czech Technical University in Prague
CZ PRAHA10

Minden tervezési tárgyhoz tartozott egy terem, ahova csak az azt felvett diákok és tanáraik tudtak kártyájuk segítségével belépni. Így bármikor bemehettünk dolgozni akár lyukas órák közben is.

A leadási héten az iskola pedig 0-24 órás nyitvatartásra váltott. Mi pedig bőröndökkel mentünk, és pár napra beköltöztünk az egyetemre. Volt pihenő szoba, zuhanyzók, kis konyhák és mindenki a saját termében dolgozhatott. Éjszaka pedig olykor pár diák az aulában lévő pianino-n vagy éppen más hangszeren zenélt kicsit, ezzel is jókedvet teremtve. A leadások végén pedig a termeinkből kiállító termek lettek, ugyanis az asztalok paravánokká alakíthatók, ami számunkra is akkor derült ki. Berendeztük a kiállításunkat, amit utána 2 hétig bárki megnézhetett és természetesen mi is körbejárhattuk az épületet és megnéztük mások miket terveztek. Ez a környezet nagyon inspiráló volt számomra.

Csehországot is igyekeztem megismerni. A félév elején elmentünk pár kirándulásra, túráztunk, várat néztünk, helyi vidéki borfesztiválon vettünk részt. Az egyetemen felvettem a cseh kultúra tárgyat, ahol hallgattam történelmükről, gazdaságukról, szokásaikról és több múzeumba is elvittek minket, vagy akadt, hogy a városban sétálva meséltek.

Nemcsak cseh kultúrát ismerhettem meg, hanem más országokból jött Erasmus-os társaimét. Több alkalommal is főztünk egymásnak, így megkóstolhattam több nemzet ízeit is. Erre a legjobb alkalmak házi bulijaink voltak, amiket a kollégiumban szerveztünk és mindenki hozta, amit főzött.

Mivel elég közel van Budapest Prágához, ezért sok barátom jött ide kirándulni. Érdekes volt tanácsokkal ellátni őket, sőt, azóta egyszer már személyesen is eltölthettünk egy napot a portugál barátaimmal Budapesten, közben mesélve a városról, megmutatva helyeket.

Úgy mentem ki, hogy nem ismertem senkit, de nemcsak hogy több külföldivel kötött barátságom született, de sok magyart is megismerhettem kint, zömében felvidéki magyarokat. Ők egyfajta hidat képezve a két kultúra és nyelv között segítettek megérteni nemcsak a hétköznapi dolgokat, de meséltek a gondolkodásbeli, kulturális vagy bármilyen más különbségekről.

Prága, Csehország
tanulmányi mobilitás
Czech Technical University in Prague
CZ PRAHA10

Biztos vagyok benne, hogy nem egyszer fogom még meglátogatni ezt a várost. Gyönyörű és még most is annyi mindent szeretnék megnézni ott, amire nem maradt idő. Különösen szeretem, hogy mindenhol zenélő emberekbe botlok, így még hangulatosabb a 100 tornyú városban sétálni.